

ขอบคุณเจ้าที่ออก
เงินให้ข้า ข้าให้เขาใช้
แซ่ของเจ้าไปแล้ว

.....

จริงสิ ทำไม
เจ้าถึงไม่ยอมให้ข้า
ตามเขาต่อล่ะ?

ที่ตระกูลนางถูก
ฆ่าล้างครอบครัว
ไม่ใช่เพราะข้าใช่ไหม?

ไม่ใช่
ไม่ใช่เพราะ
เจ้าฆ่า...

เป้าซานชานเหริน : เป็นผู้บำเพ็ญเพียรที่อาศัย
อยู่บนเขาที่ไม่มีใครรู้จัก เขาอยู่อย่างสันโดษ
และมักจะพาเด็กกำพร้ามาเป็นลูกศิษย์ แต่
ศิษย์ทุกคนต้องสาบานตนว่าจะอุทิศชีวิต
เพื่อบำเพ็ญเพียร ไม่ลงเขา ไม่ยุ่งเกี่ยวทางโลก
มิเช่นนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้กลับขึ้นมา
และไม่เกี่ยวข้องกับสำนักเขื่อนอีก

เสี่ยวชิงเฉิน
ก็เป็นศิษย์ของ
เป้าซานชานเหริน
เช่นกัน

เรียกได้ว่า
เสี่ยวชิงเฉินผู้นี้
ถือเป็นอาจารย์อา
ของข้าเลยสินะ

ชายผู้ไม่ขอเสียง
ตั้งแต่ลงจากเขาเมื่อสิบสองปีก่อน
ตอนนี้ก็ไม่มีใครพบอีกเลย

เมื่อสิบสองปีก่อน
แสดงว่าก็แค่ปีเดียว
หลังจากการล้อมปราบ
ที่ล่วนจั้งกังเมืองอิหฺลึง
ผิดพลาด

ในตอนนั้น ถ้าใครมีเรื่องแก้ยาก
พวกเขาก็จะขอความช่วยเหลือ
จากเขา และเขาเองก็ไม่เคยปฏิเสธ
จึงทำให้ผู้คนเลื่อมใสถึงกัน

ถึงอย่างนั้น เขาก็ไม่ยอมเข้าร่วม
กับสำนักใด และต้องการก่อตั้ง
สำนักขึ้นเองร่วมกับสหาย
“ซ่งหลาน” โดยไม่เน้นความ
สัมพันธ์ทางสายเลือด

เหตุการณ์ฆ่าล้างตระกูลฉาง
แห่งเยวียหยางเกิดขึ้นในช่วงนั้น

จันทรกระจ่าง
วายุพิสุทธิ์ ‘เสี่ยวชิงเฉิน’
ยืนหยัดมั่นเหมันต์
เกล็ดน้ำค้าง ‘ซ่งจื่อเฉิน’

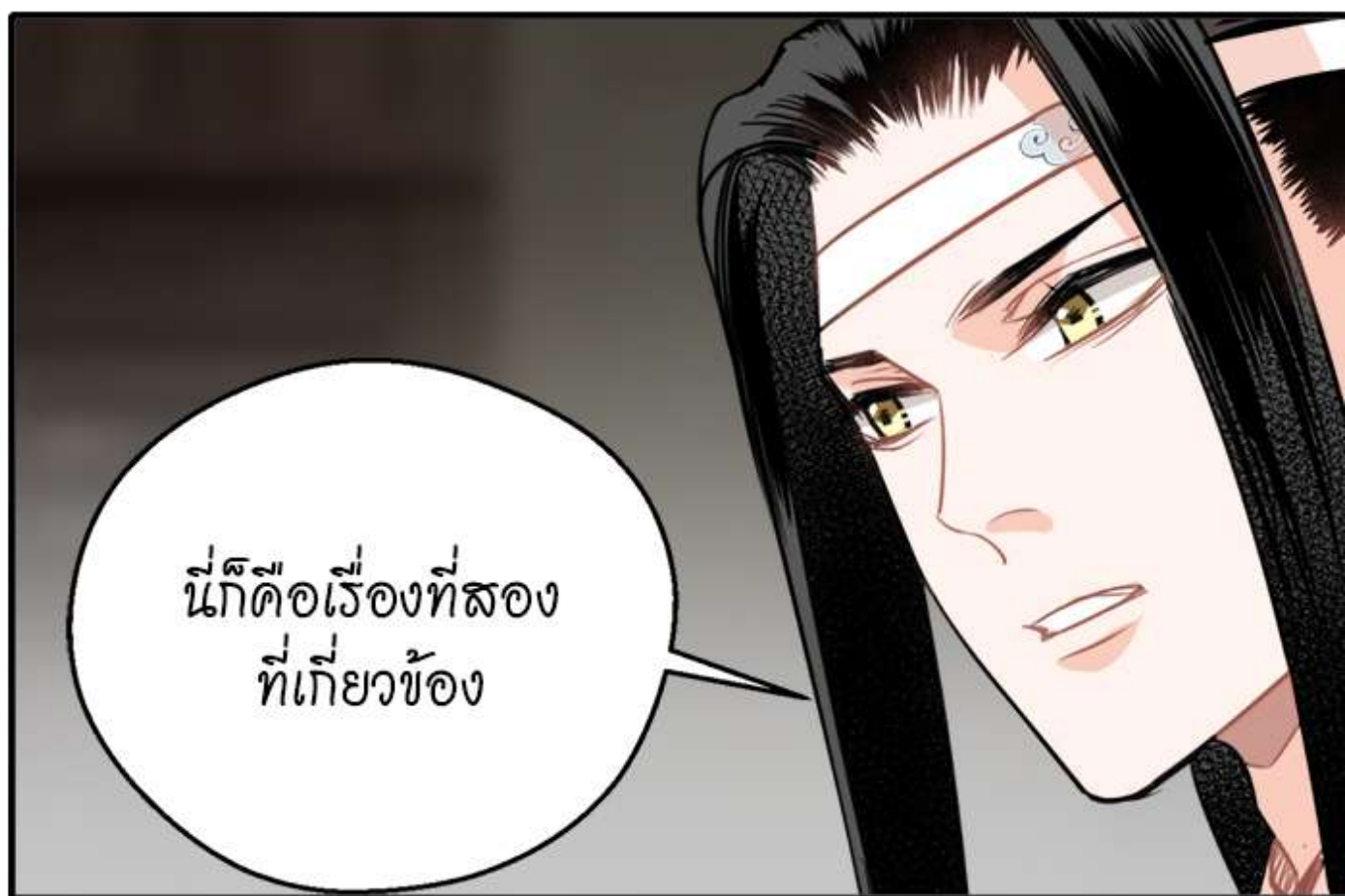
ชื่อเสียงของเขา
ฉาวโฉ่ตั้งแต่อายุสิบห้า
ว่าเป็นอันธพาล อาศัย
อยู่ในขุยโจวที่ห่างไกล

ใบหน้ายิ้มแย้ม แต่การกระทำ
โหดเหี้ยมไร้ความปราณี ผู้คนในขุยโจว
กล่าวกันว่าเขามักจะเปลี่ยนสีหน้า
อย่างอำมหิต นามของเขาคือ
เซวียหยาง นามรอง ฉิงเหม่ย

หลังเสียวชิงเงินค้นพบ
ความจริง เขาจึงนำตัวเซวียหยางมา
คุกเข่าต่อหน้าผู้คนและเล่าเรื่องราว
ทั้งหมด พร้อมทั้งเรียกร้องให้มีการ
ลงโทษสถานหนัก

เพราะตรา
พยัคฆ์ทมิฬ